

T I Ê N G V I Ê T

Viết đoạn văn miêu tả con vật

KHỎI ĐỘNG

KHÁM PHÁ

1. Đọc các đoạn văn dưới đây và trả lời câu hỏi

Trời nắng gắt. Con ong **xanh biếc**, to bằng quả ớt nhỏ lướt nhanh những cặp chân **dài** và **mảnh** trên nền đất. Bụng nó **tròn, thon, bóng loáng**, mặt trời chiếu vào **óng ánh** xanh như hạt ngọc. Nó dừng lại, ngược đầu lên, mình nhún nhảy rung rinh, giơ hai chân trước vuốt râu rồi lại bay lên, đậu xuống, **thoăn thoắt** rà khắp mảnh vườn.

(Theo Vũ Tú Nam)

Rô ron bám theo vây rô mẹ, tung tăng len lõi quanh các nhánh cây, rẽ cỏ ngập nước. Nó **nô nghịch như một đứa trẻ hiếu động**. Khi thì nó ngậm một cái rễ cỏ kéo mạnh cho chìm xuống rồi **phóng vút qua như một mũi tên**. Lúc nó lại **ngoi lên như đang chơi trốn tìm**, đảo mắt nhìn theo bóng gã chuồn chuồn. Nó tròn miệng thở, làm mặt nước nổi lên một cái **bong bóng nhỏ tí xíu như hạt ngọc trong suốt trên mặt nước**.

(Theo Nguyễn Văn Chương)

Cái vòi của voi con thật kì lạ. Gần như không có việc gì mà **chú** không dùng đến vòi. **Chú** dùng vòi để thở, để nhận biết lá lành hay lá độc, để phun bụi đất phủ lên lưng vào những trưa nắng, để dò đường và rẽ lối đi trong rừng... Đặc biệt, vòi còn giúp voi con **biểu lộ tâm tình**: chú đập vòi chạn chát xuống đất khi **giận dữ**, đu đưa vòi khi **thoải mái, yên tâm**. Nhưng vượt lên tất cả, cái vòi giúp voi con tồn tại: voi con dùng vòi để hít nước khi khát, để bẻ cành và vơ cỏ lên miệng khi ăn...

(Theo Vũ Hùng)

- Mỗi đoạn văn tả con vật nào?
- Những từ ngữ in đậm trong đoạn văn có tác dụng gì đối với việc miêu tả con vật?
- Em thích cách miêu tả con vật trong đoạn văn nào? Vì sao?

a. Mỗi đoạn văn tả con vật nào?

Trời nắng gắt. Con ong **xanh biếc**, to bằng quả ớt nhỏ lướt nhanh những cặp chân **dài** và **mảnh** trên nền đất. Bụng nó **tròn, thon, bóng loáng**, mặt trời chiếu vào **óng ánh** xanh như hạt ngọc. Nó dừng lại, ngược đầu lên, mình nhún nhảy rung rinh, giơ hai chân trước vuốt râu rồi lại bay lên, đậu xuống, **thoăn thoắt** rà khắp mảnh vườn.

Đoạn 1: Tả con ong

(Theo Vũ Tú Nam)

Rô ron bám theo vây rô mẹ, tung tăng len lõi quanh các nhánh cây, rề cở ngập nước. Nó **nô nghịch như một đứa trẻ hiếu động**. Khi thì nó ngậm một cái rề cở kéo mạnh cho chìm xuống rồi **phóng vút qua như một mũi tên**. Lúc nó lại **ngoi lên như đang chơi trốn tìm**, đảo mắt nhìn theo bóng gã chuồn chuồn. Nó tròn miệng thở, làm mặt nước nổi lên một cái **bong bóng nhỏ tí xíu như hạt ngọc trong suốt trên mặt nước**.

Đoạn 2: Tả cá rô con

(Theo Nguyễn Văn Chương)

a. Mỗi đoạn văn tả con vật nào?

Cái vòi của voi con thật kì lạ. Gần như không có việc gì mà **chú** không dùng đến vòi. **Chú** dùng vòi để thở, để nhận biết lá lành hay lá độc, để phun bụi đất phủ lên lưng vào những trưa nắng, để dò đường và rẽ lối đi trong rừng... Đặc biệt, vòi còn giúp voi con **biểu lộ tâm tình**: chú đập vòi chạn chát xuống đất khi **giận dữ**, đu đưa vòi khi **thoải mái, yên tâm**. Nhưng vượt lên tất cả, cái vòi giúp voi con tồn tại: voi con dùng vòi để hít nước khi khát, để bẻ cành và vơ cỏ lên miệng khi ăn...

(Theo Vũ Hùng)

Đoạn 3: Tả chú voi con

Trời nắng gắt. Con ong **xanh biếc**, to bằng quả ớt nhỏ lướt nhanh những cặp chân **dài** và **mảnh** trên nền đất. Bụng nó **tròn, thon, bóng loáng**, mặt trời chiếu vào **óng ánh** xanh như hạt ngọc. Nó dừng lại, ngược đầu lên, mình nhún nhảy rung rinh, giơ hai chân trước vuốt râu rồi lại bay lên, đậu xuống, **thoăn thoắt** rà khắp mảnh vườn.

(Theo Vũ Tú Nam)

Rô ron bám theo vây rô mẹ, tung tăng len lõi quanh các nhánh cây, rẽ cỏ ngập nước. Nó **nô nghịch như một đứa trẻ hiếu động**. Khi thì nó ngậm một cái rễ cỏ kéo mạnh cho chìm xuống rồi **phóng vút qua như một mũi tên**. Lúc nó lại **ngoi lên như đang chơi trốn tìm**, đảo mắt nhìn theo bóng gã chuồn chuồn. Nó tròn miệng thở, làm mặt nước nổi lên một cái **bong bóng nhỏ tí xíu như hạt ngọc trong suốt trên mặt nước**.

(Theo Nguyễn Văn Chương)

Cái vòi của voi con thật kì lạ. Gần như không có việc gì mà **chú** không dùng đến vòi. **Chú** dùng vòi để thở, để nhận biết lá lành hay lá độc, để phun bụi đất phủ lên lưng vào những trưa nắng, để dò đường và rẽ lối đi trong rừng... Đặc biệt, vòi còn giúp voi con **biểu lộ tâm tình**: chú đập vòi chạn chát xuống đất khi **giận dữ**, đu đưa vòi khi **thoải mái, yên tâm**. Nhưng vượt lên tất cả, cái vòi giúp voi con tồn tại: voi con dùng vòi để hít nước khi khát, để bẻ cành và vơ cỏ lên miệng khi ăn...

(Theo Vũ Hùng)

b. Những từ ngữ in đậm trong đoạn văn có tác dụng gì đối với việc miêu tả con vật

Những từ ngữ in đậm giúp việc miêu tả các con vật trở nên sinh động, gợi hình ảnh, cảm xúc hơn, giúp người đọc dễ liên tưởng, cảm nhận con vật đó.

Trời nắng gắt. Con ong **xanh biếc**, to bằng quả ớt nhớ lướt nhanh những cặp chân **dài** và **mảnh** trên nền đất. Bụng nó **tròn, thon, bóng loáng**, mặt trời chiếu vào **óng ánh** xanh như hạt ngọc. Nó dừng lại, ngược đầu lên, mình nhún nhảy rung rinh, giơ hai chân trước vuốt râu rồi lại bay lên, đậu xuống, **thoăn thoắt** rà khắp mảnh vườn.

(Theo Vũ Tú Nam)

Rô ron bám theo vây rô mẹ, tung tăng len lõi quanh các nhánh cây, rẽ cỏ ngập nước. Nó **nô nghịch như một đứa trẻ hiếu động**. Khi thì nó ngậm một cái rễ cỏ kéo mạnh cho chìm xuống rồi **phóng vút qua như một mũi tên**. Lúc nó lại **ngoi lên như đang chơi trốn tìm**, đảo mắt nhìn theo bóng gã chuồn chuồn. Nó tròn miệng thở, làm mặt nước nổi lên một cái **bong bóng nhỏ tí xíu như hạt ngọc trong suốt trên mặt nước**.

(Theo Nguyễn Văn Chương)

Cái vòi của voi con thật kì lạ. Gần như không có việc gì mà **chú** không dùng đến vòi. **Chú** dùng vòi để thở, để nhận biết lá lành hay lá độc, để phun bụi đất phủ lên lưng vào những trưa nắng, để dò đường và rẽ lối đi trong rừng... Đặc biệt, vòi còn giúp voi con **biểu lộ tâm tình**: chú đập vòi chan chát xuống đất khi **giận dữ**, đu đưa vòi khi **thoải mái, yên tâm**. Nhưng vượt lên tất cả, cái vòi giúp voi con tồn tại: voi con dùng vòi để hít nước khi khát, để bẻ cành và vơ cỏ lên miệng khi ăn...

(Theo Vũ Hùng)

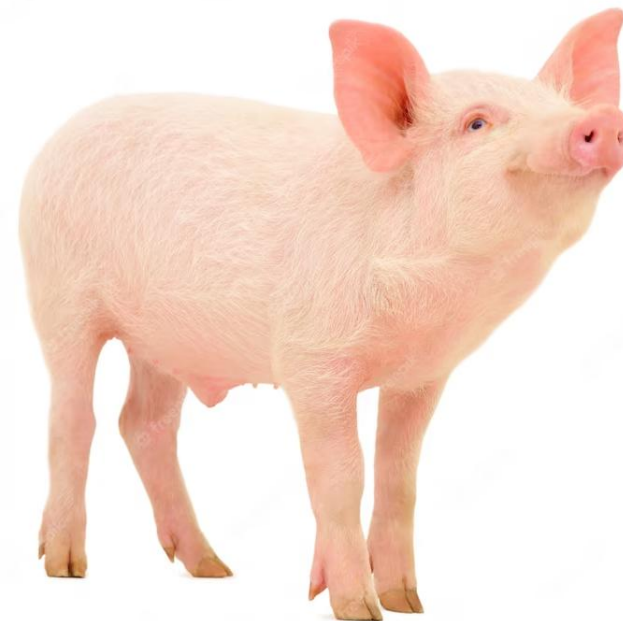
Em thích cách miêu tả con vật trong đoạn văn nào? Vì sao?

CÙNG CHIA SẺ

LUYỆN TẬP

2. Viết đoạn văn tả hoạt động hoặc một đặc điểm ngoại hình của con vật mà yêu thích.

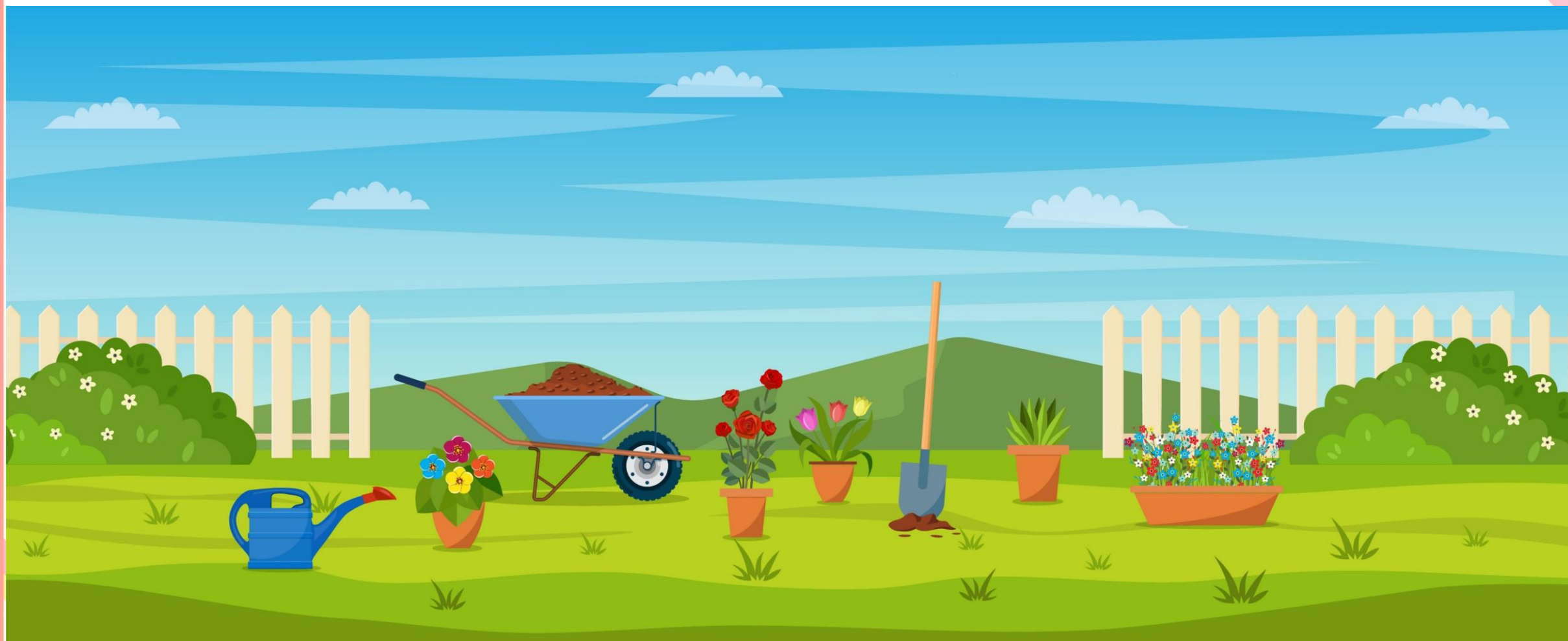
Gợi ý:

Chú mèo nhà em rất xinh xắn. Chú có bộ lông màu vàng óng, dày rậm và rất mềm mượt, chú rất thích nằm úp bụng xuống đất để em vuốt ve. Mỗi khi em vuốt ve như thế, đôi mắt to tròn của chú lim dim như muốn ngủ, hưởng thụ cảm giác thoải mái. Chú mèo có đôi chân khá dài, thon và đặc biệt bàn chân êm và mềm. Lớp đệm dưới chân mềm mại giúp chú mèo đi lại trên mọi địa hình mà không hề gây ra tiếng động.....

VÂN
DỤNG

Nói với người thân về khu vườn ước mơ của em

DẶN DÒ

Chia sẻ bài học với người thân

Chuẩn bị bài mới

T I Ê N G V I Ê T

Chúc các em
học tốt!

